

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413206096
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6413206096.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: P. Š., G.. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. G. I., v konaní o zaplatenie 2.161,53 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.292,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 01.01.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.05.2013 žiadal pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s. uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.161,53 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.08.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu zmluvy o pôžičke tvrdiac, že poskytol žalovanému sumu 3.096,- Eur, z ktorej tento vrátil len 707,92 Eur.

2. Uznesením č. k. 11Ro/325/2013-32 zo dňa 21.05.2014 súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, že na miesto spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. vstúpil do konania žalobca.

3. Súd pre toto konanie ustanovil žalovanému opatrovníčku ešte uznesením zo dňa 22.02.2016 č.k. 20C/334/2015-66 podľa § 29 ods. 2 a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016, pretože nebolo zistené miesto jeho pobytu a nebola zistená ani iná osoba z jemu blízkeho prostredia, ktorá by so svojim ustanovením za opatrovníka súhlasila. Opatrovníčka žalobu prevzala dňa 26.04.2016, k veci sa nevyjadřila, na pojednávanie sa nedostavila.

4. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov súd zistil nasledovné:

5. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovaný uzavreli dňa 01.10.2009 zmluvu označenú ako zmluva o poskytnutí pôžičky, na základe ktorej uvedená spoločnosť poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť požičanú sumu v 36. mesačných splátkach po 88,49 Eur. Žalovaný sa tiež zaviazal uhrádzať poplatok za poistenie v sume 2,49 Eur mesačne. V zmluve bola ďalej uvedená konečná splatnosť 36 mesiacov, celková suma pôžičky 3.096,- Eur a celkové náklady 1.096,- Eur. Ročná úroková

sadzba bola dojednaná vo výške 35,80 % a v rovnakej výške je uvedená v zmluve aj RPMN. Priemerná hodnota RPMN je uvedená vo výške 20,33 %.

6. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.06.2014 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom je zrejmé, že jej predmetom bolo postúpenie balíka pohľadávok s ich príslušenstvom špecifikovaných v zozname pohľadávok tvoriacom prílohu k zmluve. Súdu bola predložená relevantná časť prílohy k zmluve obsahujúca identifikáciu postúpenej pohľadávky, v ktorej je uvedená pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške 2.217,53 Eur zo zmluvy č. 7061814, ktoré sa zhoduje s číslom predloženej zmluvy o poskytnutí pôžičky.

7. Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným, ktorého obsahom bola povinnosť žalovaného vrátiť požičanú sumu spolu s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky vrátil len čiastočne, keď právnemu predchodcovi žalobcu zaplatil len sumu 707,92 Eur (čo predstavuje celkovo osem splátok po 88,49 Eur). Dôkaz o ďalších úhradách označený ani predložený súdu nebol.

8. Z hľadiska právneho posúdenia predmetnej zmluvy je nepochybné, že ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 2 písm. a) ustanovoval, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Právny predchodca žalobcu mal pri uzavretí zmluvy postaviť veriteľa (dodávateľa) podľa § 3 ods. 1 cit. zákona a žalovaný postaviť spotrebiteľa podľa § 3 ods. 2 cit. zákona.

9. Okrem iných náležitostí zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predloženej zmluvy o pôžičke (ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. a) cit. zákona) vyžadoval v ust. § 4 ods. 2, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g)) a tiež aby bola v zmluve uvedená aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i)). Ich absenciu v zmluve § 4 ods. 3 cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru.

10. Zmluva obsahuje iba uvedenie mesačnej splátky vo výške 88,49 Eur (z čoho 2,49 Eur predstavuje poplatok za poistenie) bez ďalšej špecifikácie a teda vôbec nerozčleňuje mesačné splátky z hľadiska úhrady istiny a úrokov s tým, že v zmluve nie je vôbec uvedená splatnosť splátok. Len zo zmluvy o postúpení pohľadávok (prílohy identifikujúcej túto žalovanú pohľadávku - č.l. 24 spisu) možno vyvodiť, že splátky boli pravdepodobne splatnými do 20. dňa príslušného mesiaca. Takisto v zmluve absentuje uvedenie konečnej splatnosti pôžičky, nakoľko nepostačuje len uvedenie údaja „60 mesiacov“, lebo z neho nie je zrejmé kedy je spotrebiteľský úver splatný, nie je zrejmé, od kedy vlastne plynie 60 mesiacov (či napríklad od uzavretia zmluvy) a teda kedy (v ktorý deň) nastáva konečná splatnosť úveru. Zákonu zodpovedajúci údaj totiž predstavuje uvedenie konkrétneho dňa a nepostačuje len vymedzenie obdobia v podstate zhodujúceho sa s počtom splátok, lebo inak by táto zákonná náležitosť strácala na svojom význame.

11. Preto žalovanému poskytnutý úver (formou pôžičky) je podľa § 4 ods. 3 cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy bezúročný a bezpoplatkov. Vzhľadom na to dlh žalovaného predstavuje sumu 1.292,08 Eur (poskytnutých 2.000,- Eur mínus splatených 707,92 Eur), pričom právo na jej zaplatenie (spolu s príslušenstvom) nadobudol žalobca podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvou o postúpení zo dňa 04.12.2013. Vo zvyšku potom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

12. Úrok z omeškania súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ustanovenie § 10c uvedeného nariadenia, ktoré určuje, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31.01.2013 platilo, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Právny predchodca žalobcu síce listom zo dňa 20.08.2010 žiadal žalovaného o úhradu celej pôžičky naraz (do 3 dní od doručenia výzvy), no v zmluve súd nenašiel dojednanie zodpovedajúce ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Preto kvôli absencii dojednaní o možnosti žiadať o úhradu celého dlhu naraz pri omeškaní jednej splátky súd priznal úrok z omeškania len odo dňa 01.01.2013. Súd vychádzal z toho, že pokiaľ vrátenie pôžičky bolo dojednané v 36 mesačných splátkach a zmluva bola uzavretá dňa 01.10.2009 (pričom nebolo preukázané, kedy sa vlastne stala splatnou prvá splátka a v nadväznosti na to potom aj posledná 36. splátka), nepochybne sa žalovaný dostal do omeškania dňom 01.01.2013, kedy už uplynulo nielen 36 mesiacov od uzavretia zmluvy o pôžičke, ale aj primeraný čas na vrátenie dlžnej sumy. Ku dňu 01.01.2013 bola základná úroková sadzba ECB na úrovni 0,75 % ročne. Súd tak uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 8,75 % ročne (0,75 % + 8 percentuálnych bodov) od 01.01.2013 do zaplatenia z dlžnej sumy 1.292,08 Eur.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktorý hovorí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Súčasne súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, keď s poukazom na § 262 ods. 2 CSP o výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalobca sa domáhal úhrady čiastky 2.161,53 € s príslušenstvom, úspešný bol v rozsahu 1.292,08 € s príslušenstvom a teda jeho percentuálny úspech predstavuje po zaokrúhlení 60 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.